

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Udlændinge, Integration og Bolig
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. februar 2016
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Maria Aviaja Sander Holm
Sagsnr.: 2011-629-0054
Dok.: 1885031

Hermed sendes Justitsministeriets notits om domme mv. afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol samt udtalelser fra FN's Menneskerettighedskomité, FN's torturkomité, FN's kvindekomité, FN's Racediskriminationskomité og FN's Handicapkomité i sager mod Danmark i 2015.

Søren Pind

/

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

NOTITS

om domme mv. afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og udtalelser fra FN's Komitéer mod Danmark i 2015

1. Danmark har tiltrådt en række individuelle klageadgange til internationale organer, herunder klageadgangen til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol samt til flere FN-Komitéer.

Europarådets Ministerkomité har i anbefaling CM/Rec(2008)2 om effektive nationale procedurer for fuldbyrdelse af domme afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (herefter ”Menneskerettighedsdomstolen”) bl.a. anbefalet, at medlemsstaterne orienterer deres nationale parlamenter om opfyldelsen af domme afsagt af Menneskerettighedsdomstolen i sager mod medlemsstaten.

Justitsministeriet udarbejder på denne baggrund årligt nærværende notits om domme mv. afsagt af den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Med henblik på at give et samlet overblik over domme og udtalelser mod Danmark fra internationale organer omfatter notitsen endvidere udtalelser fra de relevante FN-komitéer.

2. Det kan oplyses, at Menneskerettighedsdomstolen ikke afsagde dom i sager mod Danmark i 2015.

Menneskerettighedsdomstolen traf dog i 2015 beslutning om at slette én sag fra sin sagsliste. Sagen drejede sig om, hvorvidt det er i strid med Menneskerettighedskonventionen at udsende klageren i medfør af Dublinforordningen til Italien. Sagen blev lukket, idet de danske myndigheder fik udstedt en individuel garanti af de italienske myndigheder i forhold til klagerens situation ved en tilbagevenden til Italien. Klageren blev herefter tilbagesendt til Italien. På denne baggrund frafaldt klageren sin klage til Menneskerettighedsdomstolen.

Endvidere blev sagen *Biao mod Danmark* forhandlet mundtligt i Menneskerettighedsdomstolens Storkammer den 1. april 2015, hvorefter sagen blev optaget til dom. Menneskerettighedsdomstolens Storkammer har endnu ikke afsagt dom i sagen.

Sagen vedrører familiesammenføring og brugen af den (tidligere) såkaldte 28-års regel. Menneskerettighedsdomstolen fandt i sin dom af 25. marts 2014, at der i den konkrete sag ikke forelå en krænkelse af Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om retten til privat- og familieliv eller artikel 14 om forbud mod diskrimination sammenholdt med artikel 8. Dommen er ikke endelig, idet klagerne efterfølgende anmodede om, at sagen blev indbragt for Menneskerettighedsdomstolens Storkammer, hvilket Menneskerettighedsdomstolen ved afgørelse af 8. september 2014 imødekom.

2.3 Det kan herudover til orientering oplyses, at Menneskerettighedsdomstolen i 2015 har anmodet den danske regering om supplerende bemærkninger i en sag mod Danmark, der fortsat verserer ved Domstolen.

Sagen drejer sig om, hvorvidt Østre Landsrets dom af 10. juni 2011, hvorved en journalist og en redaktionschef fra DR blev idømt dagbøder for injurier mod Rigshospitalet og en navngiven overlæge, var i overensstemmelse med Menneskerettighedskonventionens artikel 10 om retten til ytringsfrihed.

2.4 Det kan endelig oplyses, at der ved udgangen af 2015 verserede i alt 21 sager ved Domstolen. To af disse er allerede omtalt under pkt. 2.2 og 2.3 ovenfor.

Herudover drejer to sager sig om, hvorvidt afslag på statsborgerskab var i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om retten til respekt for privat- og familieliv samt artikel 13 om effektive retsmidler og artikel 14 om forbud mod diskrimination.

En tredje sag drejer sig om, hvorvidt det var i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8 at udvise klageren af Danmark for bestandigt på grund af begået kriminalitet, når klagerens hustru og børn bor i Danmark.

En fjerde sag drejer sig om, hvorvidt det var i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om retten til privat- og familieliv, at en anmodning om genoptagelse af en faderskabssag blev afvist.

En femte sag sig om, hvorvidt det var i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 6 om retten til retfærdig rettergang, at klagerens kære

vedrørende sagsomkostninger i en straffesag blev afvist af domstolene, fordi kærefristen var udløbet.

En sjette sag drejer sig om, hvorvidt det i forbindelse med politiets affyring af skud mod to personer, som medførte, at disse afgik ved døden, og myndighedernes efterfølgende behandling af sagen, er sket en krænkelse af Menneskerettighedskonventionens artikel 2 om retten til liv, artikel 3 om forbud mod tortur og anden umenneskelig eller vanærende behandling eller straf eller artikel 13 om adgang til effektive retsmidler.

Hertil kommer tre sager, der behandles samlet og drejer sig om, hvorvidt politiets administrative frihedsberøvelser af de tre klagere var i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 5 om retten til frihed og personlig sikkerhed.

De sidste ti sager drejer sig om, hvorvidt det er i strid med Menneskerettighedskonventionen at udsende klagerne i medfør af Dublin-forordningen til Italien, hvor de tidligere har søgt asyl. Det bemærkes, at de danske udlændingemyndigheder i seks af sagerne har besluttet at behandle klageres asylansøgninger i Danmark, og at Menneskerettighedsdomstolen den 7. januar 2016 derfor besluttede at slette disse sager fra sin sagsliste.

Samtlige verserende sager var ligeledes omtalt i Justitsministeriets notits om domme afsagt af Menneskerettighedsdomstolen mod Danmark i 2014, som blev sendt til henholdsvis Folketingets Retsudvalg og Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 23. januar 2015.

3. Danmark har tiltrådt den individuelle klageadgang til FN's Menneskerettighedskomiteé, FN's torturkomité, FN's kvindekomiteé, FN's Racediskriminationskomité og FN's Handicapkomité.

Danmark har endvidere i 2015 tiltrådt den individuelle klageadgang til FN's Børnekomité. Der kan indgives klager mod Danmark ved FN's Børnekomité fra den 7. januar 2016.

Komiteérnes udtalelser er ikke retligt bindende for Danmark.

3.1 FN's Menneskerettighedskomiteé fremkom med 24 udtalelser i sager mod Danmark i 2015. I syv af sagerne udtalte FN's Menneskerettighedskomiteé kritik af Danmark.

Den ene klagesag, *A.H. mod Danmark* (nr. 2370/2014), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klageren, en afghansk statsborger, kunne udsendes til Afghanistan. Flygtningenævnet havde givet klageren afslag på asyl med henvisning til, at klagerens forklaring på flere punkter var utroværdig. På baggrund af en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder oplysninger om klagers personlige forhold, fandt Menneskerettighedskomitéen i sin udtalelse af 16. juli 2015, at udsendelsen af klageren til Afghanistan udgjorde en krænkelse af artikel 7 i FN's Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder (CCPR) om forbud mod tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

En anden klagesag, *H.E.A.K. mod Danmark* (nr. 2343/2014), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klageren, en egyptisk statsborger, kunne udsendes til Egypten. Flygtningenævnet havde givet klageren afslag på asyl med den begrundelse, at klageren, bl.a. efter de foreliggende baggrundsoplysninger, ikke fandtes at have sandsynliggjort sit asylmotiv. I sin udtalelse af 23. juli 2015 fastslog Menneskerettighedskomitéen på baggrund af klagers forklaring sammenholdt med de foreliggende baggrundsoplysninger, at udsendelse af klageren til Egypten ville være i strid med artikel 7 i CCPR.

En tredje klagesag, *O.A. mod Danmark* (nr. 2288/2013), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klageren, en nigeriansk statsborger med et mindreårigt barn, kunne udsendes til Nigeria. Flygtningenævnet havde givet klageren afslag på asyl med henvisning til, at klageren ikke havde sandsynliggjort sit asylmotiv. I sin udtalelse af 23. juli 2015 fastslog Menneskerettighedskomitéen på baggrund af klagers forklaring sammenholdt med de foreliggende baggrundsoplysninger, at det ville være i strid med artikel 6 og 7 i CCPR at udsende klageren og hendes barn til Nigeria. Artikel 6 beskytter retten til livet.

En fjerde klagesag, *W.O.A. mod Danmark* (nr. 2360/2014), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klageren, en somalisk statsborger med tre mindreårige børn, kunne udsendes til Italien som første asylland. På baggrund af bl.a. de foreliggende baggrundsoplysninger om forholdene i Italien havde Flygtningenævnet fundet, at klageren og hendes børn kunne udsendes til Italien. I sin udtalelse af 22. juli 2015 fandt Menneskerettighedskomitéen bl.a., at de danske myndigheder ikke i tilstrækkeligt omfang havde forholdt sig til klagers oplysninger om bl.a. hendes tidligere ophold i Italien. På den baggrund fastslog komitéen, at det ville være i strid med artikel 7 i CCPR at udsende klageren og hendes børn til Italien.

En femte klagesag, *X mod Danmark* (nr. 2389/2014), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klageren, en iransk statsborger, kunne udsendes til Iran. Flygtningenævnet havde givet klageren afslag på asyl med henvisning til, at nævnets flertal på flere punkter anså klagers forklaring om sit asylmotiv for utroværdig. I sin udtalelse af 22. juli 2015 fastslog komitéen ud fra en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder navnlig de foreliggende baggrundsoplysninger, at det ville være i strid med artikel 7 i CCPR at udsende klageren til Iran.

En sjette klagesag, *J.R. og J.R. mod Danmark* (nr. 2258/2013), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klagerne, to srilankanske statsborgere, kunne udsendes til Sri Lanka. Flygtningenævnet havde givet klagerne afslag på asyl med henvisning til, at de af klagerne oplyste forhold ikke kunne begrunde asyl. På baggrund af bl.a. de foreliggende baggrundsoplysninger fastslog Menneskerettighedskomitéen i sin udtalelse af 4. november 2015 derimod, at det ville udgøre en krænkelse af artikel 7 i CCPR at udsende klagerne til Sri Lanka.

En syvende klagesag, *Q mod Danmark* (nr. 2001/2010), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt en manglende begrundelse på et afslag til klagers ansøgning om dansk indfødsret udgjorde en krænkelse af diskriminationsforbuddet i artikel 26 i CCPR. I sin udtalelse af 1. april 2015 fandt Menneskerettighedskomitéen, at den manglende begrundelse på et afslag til klagerens ansøgning om dansk indfødsret udgjorde en krænkelse af artikel 26 i CCPR.

3.2 FN's Torturkomité fremkom med tre udtalelser i sager mod Danmark i 2015. I én af sagerne udtalte FN's Torturkomité kritik af Danmark.

Klagesagen, *F.K. mod Danmark* (nr. 580/2014), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klageren, en tyrkisk statsborger af kurdisk oprindelse, kunne udsendes til Tyrkiet. Flygtningenævnet havde givet klageren afslag på asyl med henvisning til, at nævnets flertal anså klagers forklaring for utroværdig. Torturkomitéen fandt i sin udtalelse af 23. november 2015 bl.a., at de danske myndigheder i forbindelse med behandlingen af klagers asylsag burde have undersøgt klagers påstand nærmere ved at have iværksat en lægelig torturundersøgelse. På den baggrund fastslog komitéen, at tvangsmæssig udsendelse af klageren til Tyrkiet ville udgøre en krænkelse af artikel 3 i FN's Torturkonvention, som indeholder et forbud mod at udsende en person til en anden stat, hvor der er vægtige grunde for at antage, at vedkommende vil være i fare for at blive underkastet tortur.

3.3 FN's kvindekomité fremkom med fire udtalelser i sager mod Danmark i 2015. I én af sagerne udtalte FN's kvindekomité kritik af Danmark.

Klagesagen, *A mod Danmark* (nr. 53/2013), vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt klageren, en pakistansk statsborger, kunne udsendes til Pakistan. Flygtningenævnet kunne lægge dele af klagerens forklaring til grund, men fandt ikke, at klageren havde sandsynliggjort, at hun ville være i reel risiko for at blive udsat for forfølgelse mv. ved udsendelse til Pakistan. I sin udtalelse af 7. december 2015 fandt Kvindekomitéen derimod, at klageren på baggrund af sin forklaring og de tilgængelige baggrundsoplysninger havde sandsynliggjort, at hun ved udsendelse til Pakistan ville være i risiko for at blive udsat for kønsrelateret vold, og at udsendelse af hende derfor ville være i strid med artikel 2, litra c og d, i FN's Kvindekonvention. Disse bestemmelser indebærer bl.a. en pligt til at sikre, at kvinder effektivt beskyttes imod enhver diskriminerende handling.

3.4 FN's Racediskriminationskomité er ikke fremkommet med udtalelser i sager mod Danmark i 2015.

3.5 Den individuelle klageadgang til FN's Handicapkomité blev først tiltrådt af Danmark i 2014, hvorefter klager kunne indgives til Komitéen fra den 23. oktober 2014.

Der er endnu ikke kommunikeret sager til Danmark fra FN's Handicapkomité